

1. Niet ons, niet ons, maar aan uw naam de eer. Want U bent lief-de,
 2. Zie, in de he-mel troont nu on-ze God, Hij doet zijn ei-gen
 3. Hun gou-den mon-den ma-ken geen ge-luid. Geen licht komt in hun
 4. Maar Is-ra-ël ver-trouwt nu op de Heer. God helpt en Hij be-
 5. En al-len die Hem vre-zen zin-gen blij: Van God komt al-le
 6. De He-re ze-gent u, uw huis-ge-zin. Bij uw fa-mi-lie
 7. De he-mel is de troon van God, de Heer. De aar-de geeft Hij

7

trouw en waar-heid, Heer! De vol-ken vra-gen: "Waar is jul-lie God?"
 wil, ja, zijn ge-bod. En wat een hei-den ook met goud ver-beeldt;
 oog van bin-nen uit. Geen reuk, ge-voel, geen voet, een doof-stom lijk.
 -schermt hen zon-der meer. De Heer be-schermt de pries-ters met zijn schild.
 goeds. Wat ze-gent Hij! Hij ze-gent volk en pries-ters, ie-der een.
 daalt Gods vre-de in. De schep-per, God van he-mel en van aard'
 men-sen tot zijn eer. Waar uit de gra-ven God geen lof meer hoort,"

13

De hei-de nen ver-la-gen zich tot spot.
 zijn god is men-sen-maak-sel, wat ver-veelt.
 Wie beel-den maakt, ver-trouwt, wordt beeld-ge-lijk!
 Hun hon-ger naar ver-trou-wen wordt ge-stild.
 En nie-mand slaat Hij o-ver, nee niet één!
 vindt uw ont-zag en trouw zijn ze-gen waard.
 daar bren-gen wij Hem hul-de, on-ge hoord!"